

അദ്വൈതദീപിക

ശ്രീനാരായണഗുരു

അദ്വൈതദീപിക

കവിത

ശ്രീനാരായണഗുരു

താളിലക്കം

2020

പേര്: അദ്വൈതദീപിക

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: കവിത

രചന: ശ്രീനാരായണഗുരു

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വികിപ്പീഡിയ.

അദ്വൈതദീപിക

പേരായിരം പ്രതിഭയായിരമിങ്ങിവറ്റി-
ലാരാലൊഴും വിഷയമായിരമാം പ്രപഞ്ചം;
ഓരായ്ക്കിൽ നേരിതു കിനാവുണരും വരെയ്ക്കും
നേരം, മുണർന്നുളവുണർന്നവനാമശേഷം. 1

നേരല്ല ദൃശ്യമിതു ദൃക്കിനെ നീക്കിനോക്കിൽ
വേറല്ല വിശ്വമറിവാം മരുവിൽ പ്രവാഹം;
കാര്യത്തിൽ നില്പതിഹ കാരണസത്തയെന്നേ
വേറല്ല വീചിയിലിരിപ്പതു വാരിയത്രേ. 2

വാസസ്തു തന്തുവിതു പഞ്ഞിയിതാദിമൂല-
ഭൂതപ്രാലാതമിതുമോർക്കുകിലിപ്രകാരം
ബോധത്തിൽ നിന്നു വിലസുന്നു മരുസ്ഥലത്തു
പാമസ്തു പോലെ; പരമാവധി ബോധമത്രേ. 3

വൃത്തിസ്ഥമാമറിവിൽ വിശ്വവുമില്ലതിന്റെ
വിത്താമവിദ്യയതുമില്ല വിളക്കു വന്നാൽ
അടിക്കിലെങ്ങുമിരളില്ലുടനങ്ങു വർത്തി-
വിട്ടാൽ വിളക്കു പൊലിയുന്നിരളും വരുന്ന. 4

ആരായ്ക്കിലീയുലകമില്ലിതവിദ്യ, തത്ത്വ-
മോരാതവർക്കിതലകായ് വിലസും ഭ്രമത്താൽ;
ആരാൽ വിളക്കുക്കരിക്കിലില്ല പിശാചിതസ്വ-
കാരം ഭയനവനിരട്ടു പിശാചുപോലാം. 5

ഉണ്ടില്ലയെന്നു മുറ മാറിയസത്തു സത്തു
രണ്ടും പ്രതീത,മിതനാദിതമഃസ്വഭാവം
രണ്ടും തിരഞ്ഞിടുകിലില്ലയസത്തു, രജ്ജു-
ഖണ്ഡത്തിലില്ലരഗ,മുള്ളതു രജ്ജു മാത്രം. 6

അസ്തുസ്തിയെന്നു സകലോപരി നില്പതൊന്നേ
സത്യം സമസ്തുവുമനിത്യമസത്യമാകും

മൃത്തിൻ വികാരമതസത്യമിതികളൊക്കെ
വർത്തിപ്പതോർക്കിലൊരു മൃത്തിതു സത്യമത്രേ. 7

അജ്ഞാനവേളയിലുമസ്തി വിഭാതി രണ്ടു-
മജ്ഞാതമല്ല, സുഖവും, വിലസുന്നു മൂന്നും;
രജ്ജുസ്വരൂപമഹിയോടുമിദന്തയാർന്നു
നിലുന്നതിന്നിഹ നിദർശനമാമിതോർത്താൽ. 8

വിശ്വം വിവേകദശയികലഴിഞ്ഞു സർവ-
മസ്വസ്ഥമാകിലുമതിന്ദ്രിയദൃശ്യമാകും
ദിക്കിൻദ്രമം വിടുകിലും ചിരമിങ്ങിവന്റെ
ദൂക്കിന്നു ദിക്കു പുനരങ്ങനെ തന്നെ കാണാം. 9

സത്യത്തിലില്ലയുലകം സകലം വിവേക-
വിദ്യസ്തുമായ പിറകും വിലസുന്നു മുൻപോൽ
നിസ്തർക്കമായ് മരുവിലില്ലിഹ നിരമെന്നു
സിദ്ധിക്കിലും വിലസിടുന്നതു മുൻപ്രകാരം. 10

ജ്ഞാനിക്കു സത്തുലകു ചിത്തു സുഖസ്വരൂപ-
മാനന്ദമല്ലുതമജ്ഞനിതപ്രകാശം
കാണുന്നവന്നു സുഖമസ്തിതയാർന്ന ഭാനു-
മാനർക്കനന്ദനിരളാർന്നൊരു ശൂന്യവസ്തു. 11

വിത്തൊന്നുതാൻ വിവിധമായ് വിലസുന്നിതിക-
ലർത്ഥാന്തരം ചെറുതുമില്ല വിശേഷമായി
രജ്ജുസ്വരൂപമറിയാതിരളാൽ വിവർത്ത-
സർപ്പം നിനയ്ക്കിലിതു രജ്ജുവിൽ നിന്നു വേരോ? 12

ഓരോന്നതായവയവം മുഴുവൻ പിരിച്ചു
വേറാക്കിയാലുലകമില്ല, വിചിത്രമത്രേ!
വേറാകുമീയവയവങ്ങളുമേവമങ്ങോ-
ട്ടാരായ്ക്കിലി,ല്ലഖിലവും നിജബോധമാത്രം. 13

നൃലാടതന്നി,ലുദകം നരതന്നി,ലേവം
ഹാ! ലോകമാകെ മറയുന്നൊരവിദ്യയാലേ;
ആലോചനാവിഷയമായിതു തന്റെ കാര്യ-
ജാലത്തൊടും മറകി,ലുണ്ടറിവൊന്നു മാത്രം. 14

ആനന്ദമസ്തിയതു ഭാതിയതൊന്നുതന്നെ
താനന്യമോർക്കിലതു നാസ്തി ന ഭാതി സർവം;
കാനൽജലം ഗഗനനീലമസത്യമഭ്ര-
സ്മനം, തുടർന്നു വിലസും ഗഗനാദി സത്യം. 15
സ്മനം, നിനയ്ക്കിൽ ഗഗനം പരമാർത്ഥമാകും

ആത്മാവിലില്ലയൊരഹംകൃതി യോഗിപോലെ
താൻ മായയാൽ വിവിധമായ് വിഹരിച്ചിടുന്നു;
യോഗസ്ഥനായ് നിലയിൽ നിന്നിളകാതെ കായ-
വ്യൂഹം ധരിച്ചു വിഹരിച്ചിടുമിങ്ങു യോഗി. 16

അജ്ഞാനസംശയവിപര്യയമാത്മതത്ത്വ-
ജിജ്ഞാസുവിന്നു, ദൃഢബോധനിതില്ല തെല്ലും;
സർപ്പപ്രതീതി ഫണിയോ കയറോയിതെന്ന
തർക്കം ഭ്രമം, കയറു കാൺകിലിതില്ല തെല്ലും. 17

മൂന്നേ കടന്നു വിഷയംപ്രതി വൃത്തി മൂന്നിൽ
നിന്നിടുമാവരണമാം തിര നീക്കിടുന്നു;
ചിന്നീടു കാണമറിവും, പ്രഭതന്റെ പിൻപോയ്
കണ്ണെന്ന പോലറിവു കാണുകയില്ല താനേ. 18

കാണുന്നു കണ്ണിഹ തുറക്കി,ലടയ്ക്കിലന്ധൻ-
താനുള്ളിൽ മേവുമറിവിങ്ങു വരായ്കയാലേ;
ജ്ഞാനം പുറത്തു തനിയേ വരികില്ല കണ്ണ-
വേണം, വരുന്നതിനു, കണ്ണിനു കാന്തിപോലെ. 19

പ്രസാധകർ

അല്ലിളക്തം

